

ΕΡΓΑΣΙΑ

ΘΕΜΑ: «Η εργασία πάντοτε ήταν απαραίτητη για την επιβίωση του ατόμου και την προαγωγή της κοινωνικής ζωής. Σήμερα διακρίνεται σε πάρα πολλά επαγγέλματα, που άλλα θεωρούνται «ανώτερα» κι άλλα «κατώτερα». Πιστεύετε σ' αυτή τη διάκριση των επαγγελματιών και κατά συνέπεια αποδέχεσθε την άποψη ότι το επάγγελμα «ανεβάζει» το άτομο;»

Πρόλογος

Η εργασία πάντα υπήρξε παράγοντας ατομικής δημιουργίας και κοινωνικής προόδου. Όλος ο πολιτισμός είναι αποτέλεσμα της εργατικότητας και του μόχθου του ατόμου, της συλλογικής δράσης και της κοινής προσπάθειας.

Κυρίως θέμα

Δεδομένο: «Η εργασία πάντοτε...κατώτερα»:

Εξ αιτίας της πολυπλοκότητας της ζωής, από αρχαιοτάτων χρόνων υπάρχει ο καταμερισμός της εργασίας κι η διάκριση σ' επιμέρους επαγγέλματα. Λίγα στην αρχή, που όμως πλήθυναν, για ν' ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της σύγχρονης εποχής και να εφαρμοστούν πλήρως κι αποδοτικά τα τεχνολογικά επιτεύγματα. Οι βασικές μορφές των επαγγελματιών, που απορρέουν απ' τη φύση κάθε εργασίας, είναι: α] πνευματικά, β] χειρωνακτικά και τεχνικά. Στην κοινή γνώμη όμως επικρατεί και μια άλλη, νοσηρή βέβαια, αντίληψη, η οποία διακρίνει τα επαγγέλματα σ' «ανώτερα» και «κατώτερα». Στ' ανώτερα περιλαμβάνονται εκείνα που είναι κερδοφόρα, που έχουν κοινωνικό κύρος κι αναγνώριση, που προσφέρουν πολιτική δύναμη ή επιβολή. Τέτοια θεωρούνται τα επαγγέλματα του γιατρού, του δικηγόρου, του μηχανικού, του πολιτικού κ.α. Σήμερα, λόγω της οικονομικής κρίσης, της αβεβαιότητας για το αύριο και της αμφίβολης επαγγελματικής αποκατάστασης, τα δημοσιοϋπαλληλικά θεωρούνται «ανώτερα» σε σχέση

με τα χειρωνακτικά, που περιστασιακά κι εποχιακά δίνουν κάποιο κέρδος.

Ζητούμενο Α΄: «Πιστεύετε σ’ αυτήν τη διάκριση των επαγγελμάτων»:

Η διάκριση αυτή των επαγγελμάτων δε γίνεται αποδεκτή, γιατί:

- καλλιεργεί την αντίληψη ότι οι πολίτες είναι «ανώτεροι» και «κατώτεροι», πράγμα που ενισχύει τις προκαταλήψεις, εκτρέφει τον εγωισμό, δημιουργεί εχθρότητα και καταλύει το πνεύμα της συνεργασίας,
- δείχνει αντιδημοκρατικότητα, περιφρόνηση κι έλλειψη σεβασμού προς το συνάνθρωπο, που έχει τα ίδια δικαιώματα στη ζωή, στην τιμή, στην αξιοπρέπεια, στην υπόληψη,
- κάθε επάγγελμα, όταν ασκείται μ’ υπευθυνότητα και συνείδηση, γίνεται παράγοντας εξέλιξης και προόδου,
- όλα τα επαγγέλματα έχουν την ιδιαίτερη προσφορά τους κι όλα μαζί συμβάλλουν στην εξασφάλιση των αγαθών της ζωής και της ποιότητάς της.

Ζητούμενο Β΄: «Κατά συνέπεια...«ανεβάζει» το άτομο»:

Ο εργαζόμενος είναι εκείνος που δίνει κύρος κι αναδεικνύει το επάγγελμα, αρκεί με συνείδηση της αποστολής του να καταβάλει τον προσωπικό του μόχθο για την πρόοδο του κοινωνικού συνόλου. Όταν το άτομο δίνει κοινωνική διάσταση στο έργο που επιτελεί και δεν το βλέπει μονάχα σαν μέσο βιοπορισμού ή κοινωνικής επιβολής, τότε κερδίζει την ηθική ικανοποίηση που δίνει η προσφορά στο σύνολο κι η οποία είναι η μεγαλύτερη τιμή κι ο καλύτερος τρόπος αναγνώρισης και δικαίωσης του κόπου του.

Επίλογος